

zijn klaar om belegd te worden. Deze situatie kan mijns inziens alleen maar negatief uitwerken op het zich wel bevinden van het bijenvolk. Het veroorzaakt stress. De bijen willen contact met de honingvoorraad en dat kan niet. Stress is een faktor die de gezondheid van het bijenvolk nadelig beïnvloedt. De bijen krijgen ook problemen met het opslaan van stuifmeel.

Stuifmeel hoort opgeslagen te worden tussen broed en honing. Maar waar moet het als de ruimte tussen broed en honing voor bijenbegrippen te groot is? Stuifmeel dat niet in de onmiddellijke nabijheid van het broednest zit, wordt al snel moeilijk bereikbaar voor de jonge bijen.

Er zijn ook imkers die de moer in één bak opsluiten zodra het volk volledig op sterkte is en de dracht gaat

beginnen. Het doel hiervan is het inperken van het broednest, zodat er meer bijen voor de dracht beschikbaar zijn en er minder voedsel naar het broed gaat. Het wel of niet gebruiken van een rooster moet geen dogma zijn maar het resultaat van een overweging. Een goede reden om het rooster te gebruiken is als de bijen op een dracht staan, die snel geslingerd moet worden zoals het koolzaad. Ook als de honingkamer nog niet vol is en de imker geen dracht meer verwacht, kan het rooster zinvol gebruikt worden. Een klein onderzoek in Duitsland toonde aan dat volken zonder rooster een beetje meer honing haalden dan volken met rooster. Dit wijst ook in de richting dat roosters wel nuttig zijn maar niet noodzakelijk bij de uitrusting van de imker horen.

bijen

BUITENLAND

Uitvinding: voerflesjeshouder

Peter Kruit heeft een imkerij opgezet in Zuid Venezuela. Hij woont daar aan de rand van het Amazonewoud en zijn bijen vinden voedsel in een wisselend landschap van savannes (vlakten van wilde grassoorten) en oerbossen. Hij heeft daar te maken met een opeenvolging van droge en natte perioden en als het langdurig regent moet hij dus bijvoeren. Zijn bijen zijn de agressieve geafricaniseerde bijen en het is daarom echt noodzakelijk dat het werk aan de volken snel kan worden gedaan. Hij prefereert daarom uitwendige voerflesjes, die gemakkelijker kunnen worden geplaatst dan inwendige voerbakken. Omdat de

gangbare houders voor zijn voerpotjes niet ter plaatse verkrijgbaar zijn (de bijenwinkel in de hoofdstad Caracas ligt op 2.000 km afstand!) heeft hij een eenvoudige methode bedacht om de benodigde houdertjes uit dunne (voor waterafvoer bestemde) PVC-pijp te vormen: Van een stukje houten lat heeft hij een malletje gemaakt voor de bijeningang. De

PVC-pijp maakt hij slap boven een gasvlam en daarna buigt en vervormt hij de pijp om het malletje totdat het op de foto getoonde model van de voerflesjeshouder is ontstaan. Momenteel heeft Peter zestig volken. Elke kast staat apart op een standaard van

gelaste metalen balkjes. Om zijn bijen tegen roofmieren te beschermen staan de poten van de standards in potten gevuld met regenwater of afgewerkte olie. De potten maakt hij van waterdicht cement, en kunnen dus niet wegroesten. Deze bescherming is noodzakelijk,

omdat zelfs een sterk bijenvolk niet in staat blijkt te zijn om zich tegen de roofmieren te verdedigen. Bijenkasten en zelfs plankenhout zijn ter plaatse evenmin verkrijgbaar. Daarom maakte hij de benodigde planken en latten zelf uit boomstammen met behulp van een speciaal geleide kettingzaag.